

کار یعنی مشارکت: پناهندگان دارای معلولیت نیاز به دسترسی بهتر به اولین بازار کار دارند.

اکنون! بدون آن مایی وجود ندارد

درباره ما

«اکنون! بدون آن مایی وجود ندارد» مدافع حقوق پناهندگان معلول است. ما خود پناهنده هستیم و معلول. از زمان ورود به آلمان تا به حالا با موانع روبرو هستیم. اما در گروه خود تفاهم و همبستگی داریم. ما متقابلاً همدیگر را تقویت می‌کنیم و برای یک جامعه همبسته تلاش می‌کنیم. ما بر آن هستیم تا پناهندگان معلول و خانواده‌هایشان در کشور آلمان بهتر بتوانند زندگی کنند.

اکنون! بدون آن مایی وجود ندارد

دسترسی پناهندگان دارای معلولیت، به اولین بازار کار دشوار است. بدین ترتیب روند ادغام و مشارکت، بسیار دشوار می‌شود. همچنین در دریافت اقامت دائم و یا تابعیت که شرط لازم آن موفقیت در تامین معاش است، اشکالات بزرگی به وجود می‌آید.

دلایل:

دشواری تر شدن دسترسی به بازار کار اولیه دلایل زیادی دارد. به عنوان مثال، بسیاری از محیط‌های کاری دسترسی بدون مانع برای معلولین ندارند. همچنین برای افراد با اختلالات شناختی دوره‌های ادغام ناکافی و برای افراد نابینا دوره‌های یادگیری زبان بسیار کمی وجود دارد. معلولین به ندرت در آگهی‌های استخدامی مورد توجه قرار می‌گیرند. هنگام درخواست کار، متقاضیان اغلب به دلیل معلولیت رد می‌شوند. بسیاری از کارفرمایان تصور می‌کنند که این افراد بیمار هستند، به کمک زیادی نیاز دارند و نمی‌توانند زیاد کار کنند. پناهندگان دارای معلولیت همچنین در بیشتر موارد به دلیل کشوری که از آن آمده‌اند، قضاوت می‌شوند. کارفرمایان می‌توانند درخواست کمک کنند، اما این امر بسیار پیچیده است. جابسنترها (مراکز کاریابی) اغلب از پناهندگان معلول در جستجوی کار در بازار اولیه بسیار کم حمایت می‌کنند.

پی‌آمدها:

در عوض بسیاری از پناهجویان دارای معلولیت در کارگاه‌هایی که مخصوص معلولین است، کار می‌کنند. در این کارگاه‌ها حداقل دستمزد وجود ندارد. همچنین مدت زمان سپری شده در این کارگاه‌ها به عنوان شرط لازم تامین معاش برای دریافت اقامت دائم و یا تابعیت در نظر گرفته نمی‌شود. یک شغل مطمئن تأثیر مثبتی بر مجوز اقامت دارد.

در نتیجه پناهجویان دارای معلولیت به جامعه‌ی آلمان راه پیدا نمی‌کنند و طردشدگی را تجربه می‌کنند. آنها به هنگام دریافت مجوز اقامت متضرر می‌شوند.

درخواست‌ها:

۱. کارگاه‌ها:

- ساعات کار در کارگاه‌ها باید با توجه به شرط تامین معاش، به رسمیت شناخته شوند. علاوه بر آن تایین حداقل دستمزد در کارگاه‌ها نیز لازم است. در عین حال این محیط‌های کاری باید به کارگاه‌های آموزشی تبدیل شوند و به ارتقاء توانایی‌های فردی کمک کنند.
- الزام معرفی به بازار کار باید توسط قانون در نظر گرفته شود. برای اینکه پذیرش و دربرگیری معلولین در اولین بازار کار تقویت شود باید میزان پرداخت غرامت (ماده ۱۶۰ قانون حقوق اجتماعی شماره ۹) افزایش داده شود. در اینجا نباید خلاء برای کاهش پرداخت غرامت وجود داشته باشد.
- باید برای افراد دارای معلولیت دوره های زبان و ادغام بیشتری وجود داشته باشد.

۲. پروسه درخواست کار:

- مراحل درخواست کار باید شفاف باشند، بدون تبعیض در روند درخواست کار. به عنوان مثال از طریق پروسه‌های قانونی و بدون نام. دولت باید این روند را تشریح کند.

۳. محل کار:

- ایجاد دسترسی بدون مانع برای معلولین باید اجباری باشد. باید قوانین روشنی جهت طراحی محیط کار با دسترسی بدون مانع در چهارچوب آیین‌نامه‌های محل کار شرح داده شوند.
- تبادل منظم میان جابستتر و کارفرمایان در مورد چگونگی امکان افزایش پذیرش و دربرگیری معلولین در محیط کار (سیایت توسعه پذیرش). استفاده از وجوه جیرانی برای طراحی محیط کار با دسترسی بدون مانع باید به راحتی قابل درخواست باشد.
- اگر دسترسی به محل کار برای معلولین بدون مانع طراحی نشده باشد، باید مکان‌های کاری جایگزین ارائه شود. برای مثال دورکاری و یا سایر گزینه‌های جایگزین.
- در شرکت‌ها باید نمایندگانی برای معلولین وجود داشته باشد.

۴. آگاه‌سازی کنش‌گران و افراد مرتبط از طریق کارشناسان:

- آگاه‌سازی کارفرمایان در مورد نگرانی‌های احتمالی به هنگام استخدام پناهجویان دارای معلولیت.
- آگاه‌سازی نهادهای سیاسی در مورد پذیرش و دربرگیری پناهندگان دارای معلولیت در بازار کار اولیه.
- آگاه‌سازی پناهندگان دارای معلولیت و بستگان آنها در خصوص حقوق‌شان و گزینه‌های موجود.
- و آگاه‌سازی در کارگاه‌ها برای پذیرش معلولین در بازار کار.